

Ontmoetingsplek voor mensen met (beginnende) dementie, mantelzorgers en andere naasten

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Blijf kijken naar mogelijkheden	
<i>De waarde van het Odensehuis volgens de casemanager</i>	<i>4</i>
Je staat er niet alleen voor	
<i>Het verhaal van een bezoeker en mantelzorger</i>	<i>5</i>
Goede ondersteuning begint voordat het te zwaar wordt	
<i>Het perspectief van het Mantelzorgsteunpunt</i>	<i>6</i>
Vanaf het eerste begin betrokken	
<i>Bestuurslid en vrijwilliger over de totstandkoming van het Odensehuis</i>	<i>7</i>
Niet alles wat telt is in aantallen of geld uit te drukken	
<i>Hoe samenwerking bijdraagt aan welzijn en verbinding</i>	<i>8</i>
Hier leer je wat geen boek kan uitleggen	
<i>De samenwerking tussen zorghavo en het Odensehuis</i>	<i>9</i>
Samen maken we het verschil	
<i>Een gezamenlijke blik op de betekenis van het Odensehuis</i>	<i>10</i>
Dankwoord & colofon	11

Voorwoord

Een diagnose dementie verandert veel. Niet alleen voor degene die de diagnose krijgt, maar ook voor partners, familieleden, vrienden en professionals die betrokken zijn bij de ondersteuning.

Hoe blijf je actief deelnemen aan het leven? Hoe houd je contact met anderen? Hoe zorg je ervoor dat iemand zichzelf kan blijven, ook wanneer bepaalde dingen moeilijker worden?

Een Odensehuis is een ontmoetingsplek voor mensen met dementie, mantelzorgers en andere naasten. Het initiatief is voor het eerst gestart in de Deense plaats Odense in het jaar 2000. Het trok de aandacht van Nederlandse zorgprofessionals en mantelzorgers die in 2005 een werkbezoek brachten in Odense.

In 2009 opende het eerste Nederlandse Odensehuis in Amsterdam. En vandaag zijn er al meer dan 80 Odensehuizen in Nederland. Allemaal zelfstandig opererend, verbonden door het Landelijk platform Odensehuizen maar allemaal werkend vanuit hetzelfde principe.

Het Odensehuis is een plek waar niet de ziekte, maar de mens centraal staat. Bezoekers ontmoeten elkaar, ondernemen activiteiten die aansluiten bij hun interesses en behouden zoveel mogelijk de regie over hun eigen leven. Ook mantelzorgers vinden er herkenning, ondersteuning en ruimte om ervaringen te delen. Vrijwilligers en professionals werken samen aan een omgeving waarin iedereen zich welkom en gezien voelt.

In Gorinchem biedt het Odensehuis hiervoor een laagdrempelige ontmoetingsplek. Geen zorginstelling, maar een plek waar mensen met beginnende dementie, hun naasten, vrijwilligers, studenten en professionals elkaar ontmoeten en van elkaar leren.

Wat het Odensehuis bijzonder maakt, is dat het uitgaat van mogelijkheden in plaats van beperkingen. Bezoekers bepalen zoveel mogelijk zelf hoe zij hun dag invullen, ontmoeten anderen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden en blijven actief betrokken bij de samenleving.

De impact daarvan reikt verder dan alleen de bezoekers. Mantelzorgers vinden ondersteuning en ademruimte. Vrijwilligers ontdekken een betekenisvolle rol. Studenten maken kennis met de menselijke kant van zorg. Professionals ervaren hoe een laagdrempelige ontmoetingsplek kan bijdragen aan kwaliteit van leven en het langer behouden van zelfstandigheid.

In dit magazine delen verschillende betrokkenen hun ervaringen. Samen vertellen zij het verhaal van een plek die niet draait om dementie, maar om mensen. Een plek waar ontmoeting, betrokkenheid en eigen regie centraal staan.

Wij nodigen u van harte uit om kennis te maken met de mensen achter het Odensehuis Gorinchem en met de verhalen die laten zien wat een warme, verbindende ontmoetingsplek kan betekenen.

Odensehuis Gorinchem, Boerenstraat 5

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Blijf kijken naar mogelijkheden

Als casemanager dementie begeleidt Joke Melenhorst, werkzaam bij Rivas Zorggroep, mensen met de diagnose dementie en hun naasten vanaf het moment dat dementie een rol gaat spelen in hun leven. In een periode waarin veel verandert, helpt zij bij het beantwoorden van vragen, denkt zij mee over mogelijkheden en ondersteunt zij bij het vinden van passende begeleiding en voorzieningen.

In die gesprekken merkt zij dat mensen vaak niet alleen op zoek zijn naar praktische ondersteuning, maar vooral naar houvast. Een diagnose roept immers veel vragen op. Hoe blijf je actief deelnemen aan het leven dat je gewend bent? Hoe houd je contact met anderen? En hoe zorg je ervoor dat er ruimte blijft voor plezier, ontmoeting en betekenisvolle activiteiten?

*Casemanager dementie
Joke Melenhorst*

Volgens haar komt het Odensehuis juist op dat moment in beeld. "Veel mensen zijn nog volop betrokken bij hun omgeving. Ze willen niet dat de diagnose centraal komt te staan. Ze zoeken een plek waar ze zichzelf kunnen blijven." Dat maakt het Odensehuis volgens haar bijzonder. Bezoekers komen niet binnen als cliënt of patiënt, maar als mens. Iemand met een eigen verhaal, eigen interesses en een leven dat niet wordt bepaald door een diagnose.

In het Odensehuis krijgen mensen bovendien de ruimte om zelf keuzes te blijven maken en regie te houden over hun dag invulling. Juist dat gevoel van ertoe blijven doen, gehoord worden en gezien blijven worden, maakt volgens haar een groot verschil. "Het voelt als een warm bad," hoort zij regelmatig terug van cliënten.

Voor veel mensen blijkt die benadering een belangrijke eerste stap. Ze ontmoeten anderen die vergelijkbare ervaringen hebben, nemen deel aan activiteiten die aansluiten bij hun interesses en bouwen opnieuw structuur en ritme op in hun week. Wat daarbij opvalt, is dat er weer iets ontstaat om naar uit te kijken. "Je ziet mensen opbloeien wanneer ze merken dat ze nog steeds onderdeel zijn van een gemeenschap."

De positieve effecten beperken zich niet tot de bezoeker met de diagnose dementie zelf. Ook mantelzorgers ervaren vaak een verandering. Wanneer iemand een plek heeft waar hij of zij zich prettig voelt, ontstaat er ruimte. Ruimte om even iets voor jezelf te doen, afspraken te plannen of simpelweg minder zorgen te ervaren. Maar ook om zelf deel te nemen aan het Odensehuis en daar ervaringen uit te wisselen met mede-mantelzorgers.

Volgens de casemanager laat het Odensehuis zien dat ondersteuning niet altijd ingewikkeld hoeft te zijn. Soms begint het met een open deur, een kop koffie en een gesprek met mensen die begrijpen wat je doormaakt. Juist die laagdrempelige ontmoeting maakt volgens haar vaak meer verschil dan mensen vooraf verwachten.

Het Odensehuis is volgens haar bovenal een huis van ontmoeting en herkenning. Een plek waar mensen met dementie ervaringen kunnen delen met lotgenoten en waar ook naasten begrip en herkenning vinden bij anderen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden. Juist die combinatie van ontmoeting, ondersteuning en eigen regie maakt volgens haar dat zoveel mensen zich er thuis voelen.

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Je staat er niet alleen voor

Toen de eerste veranderingen zichtbaar werden, wist Mieke niet precies wat er aan de hand was. Kleine momenten van vergeetachtigheid vielen haar op bij Ben. Zelf leek hij zich daar nauwelijks bewust van, of hij liet het in ieder geval niet merken.

Omdat zijn oudere broer eerder aan Alzheimer was overleden, gingen haar gedachten al snel allerlei kanten op. Wanneer zou Ben zelf merken dat er iets veranderde? Wanneer moest zij aan de bel trekken? Hoeveel ruimte moest ze hem geven? En hoe zou hun toekomst eruitzien? "Ik maakte me zorgen, maar tegelijkertijd wilde ik hem zoveel mogelijk zijn eigen leven laten leiden."

*Bezoekers Odensehuis
Mieke & Ben*

Mieke en Ben wonen niet samen, maar zijn al jaren een belangrijk onderdeel van elkaars leven. Naarmate de veranderingen zichtbaarder werden, groeide ook haar betrokkenheid. Ze ging mee naar afspraken bij de huisarts, nam vaker het stuur over wanneer ze samen op pad waren, maakte vaste belafspraken en zorgde ervoor dat Ben dagelijks bij haar kon eten.

Via de huisarts kwamen zij in contact met casemanager dementie Joke Melenhorst. Ook werd ondersteuning vanuit de WMO geregeld. Langzaam ontstond er meer overzicht en verdwenen de vragen over de toekomst niet, maar werden ze wel beter hanteerbaar. "Mijn vertrouwen in de toekomst groeide weer, al was niet alles meer vanzelfsprekend."

Over het Odensehuis had Mieke al eerder gelezen in De Stad Gorinchem, toen het nog gevestigd was in de wijk Hoog-Dalem. Nadat het Odensehuis verhuisde naar de binnenstad besloten zij eens binnen te lopen. Wat begon met een kennismaking, groeide uit tot een vaste plek in hun week.

In 2025 bezochten zij de zomer lang elke maandag het Odensehuis. Inmiddels komt Ben er twee dagen per week en blijft hij er ook lunchen. "Voor mij is het heel fijn om te zien dat hij er iedere keer weer naar uitkijkt om te gaan. "Volgens Mieke voelt het Odensehuis als een warme huiskamer midden in de stad. Een plek waar ontmoeting, een luisterend oor en alledaagse gezelligheid vanzelfsprekend zijn. Een omgeving waar mensen zich op hun gemak voelen, elkaar vertrouwen en zichzelf kunnen zijn.

Wat begon als ondersteuning voor Ben, bleek ook voor haarzelf van grote waarde. Via het Odensehuis kwam zij in contact met andere mantelzorgers. Tijdens de cursus Omgaan met dementie, een samenwerking tussen de gemeente Gorinchem en Rivas zorggroep, ontstonden nieuwe contacten en gesprekken met mensen die vergelijkbare ervaringen hebben. "Niet alle zorgen verdwijnen, maar de twijfel wordt minder. Je leert dat er niet altijd een goed of fout bestaat en dat je er niet alleen voor staat." Die herkenning en het delen van ervaringen geven steun. Het helpt om voorbereid te zijn op wat er mogelijk nog komt, maar vooral ook om vertrouwen te houden in de dagelijkse praktijk.

Als Mieke terugkijkt op de vragen die haar jaren geleden bezighielden, ziet ze vooral hoeveel er onderweg veranderd is. "Het Odensehuis is een veilige plek geworden waar je even kunt loskomen van alle onzekerheden. Ben en ik zijn blij dat deze plek er is. Het wordt vanzelf een soort familie waar je graag naartoe gaat."

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Goede ondersteuning begint voordat het te zwaar wordt

Voor veel mantelzorgers begint de zorg voor een partner, ouder of familielid geleidelijk. Wat in eerste instantie voelt als iets vanzelfsprekends en liefdevols, groeit langzaam uit tot een verantwoordelijkheid die steeds meer tijd, aandacht en energie vraagt.

Bij het Mantelzorgsteunpunt zien ze dat proces dagelijks terug. Jacqueline, mantelzorgcoördinator bij de gemeente Gorinchem: "Mensen zien zichzelf vaak niet eens als mantelzorger. Ze doen gewoon wat nodig is, omdat ze van iemand houden." Juist daardoor wordt de belasting niet altijd op tijd herkend.

*Mantelzorgcoördinator
Jacqueline Blom-Geluk*

Mantelzorgers passen zich aan, nemen steeds meer taken over en schuiven hun eigen behoeften stap voor stap verder naar de achtergrond, vaak zonder dat ze dat zelf direct zo ervaren. Dat is precies de reden waarom ondersteuning niet pas moet beginnen op het moment dat iemand vastloopt, maar juist daarvoor. "Voorkomen is vaak krachtiger dan oplossen."

Het Odensehuis speelt daarin een belangrijke rol. Niet als oplossing voor alles, maar als plek die ruimte creëert in het dagelijks leven. Ruimte voor bezoekers om actief te blijven, anderen te ontmoeten en betrokken te blijven bij wat hen interesseert. En tegelijk ruimte voor mantelzorgers om even op adem te komen. Of andere lotgenoten te treffen waarmee ze hun ervaringen kunnen delen.

"Vanuit het mantelzorgsteunpunt horen wij terug dat juist die tijd zo enorm waardevol kan zijn voor mantelzorgers", aldus Jacqueline. Sommige mantelzorgers gebruiken dat moment om praktische dingen te regelen. Anderen spreken af met vrienden, pakken hun eigen activiteiten weer op of nemen simpelweg even tijd voor zichzelf. Maar zelf deelnemen aan het Odensehuis kan ook heel goed werken. "Dat lijken kleine momenten, maar ze maken vaak het verschil tussen volhouden en overbelast raken."

Volgens het Mantelzorgsteunpunt is dit niet alleen belangrijk voor het gezin zelf. Als mantelzorgers goed in balans zijn en daardoor de zorg voor een naaste vol kunnen houden, kan iemand langer thuis blijven wonen en betrokken blijven bij het dagelijkse leven. Daarom heeft een plek zoals het Odensehuis niet alleen een positief effect op bezoekers en mantelzorgers, maar ook op de zorg en de samenleving als geheel. Goede ondersteuning begint volgens Jacqueline niet op het moment dat het spaak dreigt te lopen.

Het kan eerder beginnen! Bij het bieden van een plek waar mensen zich gezien en gehoord voelen, waar zij hun verhaal kunnen delen en waar zij merken dat zij er niet alleen voor staan. "Zo'n plek is het Odensehuis Gorinchem"

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Vanaf het eerste begin betrokken

Toen de eerste plannen ontstonden om een Odensehuis in Gorinchem op te richten, hoefde Edith van der Wal niet lang na te denken. Via een goede bekende die betrokken was bij het Odensehuis in Papendrecht hoorde zij over het initiatief. Het idee sprak haar direct aan. Samen met andere enthousiaste betrokkenen zette zij zich vanaf het eerste moment in om van het plan werkelijkheid te maken.

Na een periode van voorbereiden, organiseren en samenwerken opende het Odensehuis Gorinchem op 1 mei 2023 officieel zijn deuren. Sinds de oprichting maakt Edith deel uit van het bestuur, maar haar betrokkenheid gaat verder dan bestuurlijke taken alleen.

*Bestuurslid & vrijwilliger
Edith van der Wal*

Iedere week is zij ook als vrijwilliger aanwezig in het Odensehuis. Juist die combinatie maakt voor haar zichtbaar wat de waarde van het inloophuis in de praktijk betekent. "Vanaf het eerste moment voelde ik dat dit iets kon betekenen voor veel mensen."

Volgens Edith draait het Odensehuis niet om ziekte of beperkingen, maar om mensen. Om ontmoeting, contact en het behouden van zoveel mogelijk eigen regie. Als vrijwilliger ziet zij dagelijks hoe bezoekers elkaar ontmoeten, samen activiteiten ondernemen en vooral veel plezier met elkaar hebben. Tegelijkertijd is haar betrokkenheid ook persoonlijk. Binnen haar eigen familie kreeg een ouder de diagnose dementie. Daardoor weet zij van dichtbij welke invloed dementie kan hebben op het dagelijks leven van degene met de diagnose, maar ook op partners, kinderen en andere naasten. "Wanneer dementie een rol gaat spelen binnen een gezin, verandert er vaak meer dan mensen vooraf beseffen."

Juist daarom vindt zij het belangrijk dat er een plek bestaat waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en ervaringen kunnen delen. Een plek waar ruimte is voor gezelligheid, maar ook voor gesprekken over onderwerpen die soms moeilijk bespreekbaar zijn. Tijdens haar vrijwilligerswerk ziet zij beide kanten regelmatig samenkomen. Er wordt gelachen, spelletjes gespeeld, gepuzzeld en koffiegedronken, maar er ontstaan ook gesprekken over onzekerheid, veranderingen en de uitdagingen die dementie met zich meebrengt. Volgens Edith ligt daarin een belangrijke kracht van het Odensehuis. "Mensen begrijpen elkaar vaak zonder veel uitleg. Die herkenning geeft rust."

Wat haar het meest raakt, zijn de kleine veranderingen die zij bij bezoekers en mantelzorgers ziet ontstaan. Mensen die aanvankelijk onzeker binnenkomen, voelen zich na verloop van tijd steeds meer thuis. Er ontstaan contacten, vriendschappen en nieuwe routines. "Het mooiste vind ik dat mensen hier zichzelf kunnen blijven." Voor Edith laat het Odensehuis zien hoe belangrijk een plek van ontmoeting kan zijn. Niet alleen voor mensen met dementie, maar ook voor hun naasten, vrijwilligers en iedereen die betrokken raakt. Wat ooit begon als een initiatief van een groep betrokken inwoners, is uitgegroeid tot een plek waar mensen naar elkaar omkijken en waar je merkt dat je er niet alleen voor staat.

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Niet alles wat telt is in aantallen of geld uit te drukken

"Soms is een herwonnen glimlach het grootste succes van onze samenwerking."

Welzijnscoach Jopie Venderbos ziet dagelijks hoe belangrijk ontmoeting, betrokkenheid en sociale verbinding zijn voor het welzijn van mensen. In haar werk ondersteunt zij inwoners bij het vinden van passende activiteiten, vrijwilligerswerk en mogelijkheden om actief deel te blijven nemen aan de samenleving.

Regelmatig is zij te gast bij het Odensehuis Gorinchem. Daar ervaart zij telkens opnieuw hoe professioneel en warm er wordt gewerkt. Wat haar daarbij opvalt, is dat mensen zich vrijwel direct welkom voelen. Bezoekers worden gezien, mantelzorgers worden gehoord en er ontstaat een veilige omgeving waarin mensen zichzelf kunnen zijn

Volgens haar gaat de betekenis van het Odensehuis verder dan de ondersteuning van mensen met dementie alleen. Het is een plek waar verschillende werelden samenkomen. Bezoekers ontmoeten elkaar, mantelzorgers vinden steun, vrijwilligers zetten hun talenten in en professionals werken samen vanuit een gezamenlijk doel. Juist in die samenwerking ziet zij wat een sterke gemeenschap kan betekenen.

Vanuit haar werk begeleidt zij regelmatig inwoners die op zoek zijn naar vrijwilligerswerk of maatschappelijke betrokkenheid. Het Odensehuis blijkt daarbij vaak een plek waar mensen snel hun draai vinden en ervaren hoe waardevol het is om iets voor een ander te betekenen. Daarnaast verwijst zij ook mensen door die niet op zoek zijn naar vrijwilligerswerk, maar juist behoefte hebben aan meer structuur, ontmoeting en een zinvolle invulling van hun dag. Ook zij vinden er een omgeving waarin veiligheid, ontmoeting en betekenis centraal staan.

Volgens Jopie ligt de kracht van het Odensehuis in de manier waarop mensen worden benaderd. Niet vanuit beperkingen of diagnoses, maar vanuit wat iemand kan bijdragen en wat iemand nodig heeft om zich goed te voelen. Daardoor ontstaat een plek die meebeweegt met verschillende levensfasen, wensen en behoeften.

"Hier zie je dat niet alles in zorg of oplossingen hoeft te worden gevangen. Soms is er vooral ruimte nodig om elkaar te ontmoeten en van betekenis te zijn."

Die benadering werkt volgens haar door in het welzijn van mensen én in de buurt als geheel. Sterke gemeenschappen ontstaan immers niet alleen door voorzieningen, maar vooral door de relaties tussen mensen. Het Odensehuis laat zien wat mogelijk wordt wanneer mensen elkaar weten te vinden en wanneer er ruimte ontstaat om samen betekenis te geven aan het dagelijks leven.

*Welzijnscoach
Jopie Venderbos*

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Hier leer je wat geen boek kan uitleggen

Voor leerlingen van de zorghavo van het Lyceum Gorinchem is dementie vaak iets waar zij in eerste instantie over lezen in lesboeken, nog voordat zij er in de praktijk echt mee in aanraking komen. Pas wanneer zij mensen met dementie daadwerkelijk ontmoeten, krijgen begrippen als zorg, begeleiding en kwaliteit van leven een betekenis die in het klaslokaal niet te evenaren is.

Daarom werkt de zorghavo van het Lyceum Gorinchem samen met het Odensehuis Gorinchem. Volgens projectleider Rik Zweistra biedt deze samenwerking leerlingen een unieke kans om kennis te maken met de praktijk van zorg en welzijn. Leerlingen ontmoeten hier geen diagnoses, maar mensen met een eigen verhaal, eigen ervaringen en een eigen leven.

Tijdens projecten en opdrachten leren leerlingen observeren, communiceren en samenwerken in een echte leefomgeving. Daarbij ontdekken zij hoe belangrijk aandacht, geduld en oprechte belangstelling zijn in het contact met anderen.

Dat levert regelmatig verrassende inzichten op. Leerlingen die vooraf soms wat onzeker zijn over het contact met mensen met dementie, blijken al snel op een natuurlijke manier gesprekken te voeren. Vooroordelen maken plaats voor nieuwsgierigheid en een oprechte vorm van begrip. Volgens Rik Zweistra is dat misschien wel de belangrijkste les die zij hier kunnen opdoen: leerlingen ontdekken hoeveel er nog mogelijk is. Dementie gaat namelijk niet alleen over verlies, maar ook over contact, identiteit en kwaliteit van leven. Door deze ervaringen ontstaat bij leerlingen een realistischer en menselijker beeld van zorg en welzijn.

Sommigen ontdekken zelfs dat zij later in deze sector willen werken, juist doordat zij hier hebben ervaren wat écht contact kan betekenen.

Voor het onderwijs is het Odensehuis daarmee meer dan een stageplek. Het is een leeromgeving waar jongeren kennismaken met de menselijke kant van zorg. Juist die menselijke kant zal in de toekomst steeds belangrijker worden.

Talitha, Hadassa en Sanne

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Samen maken we het verschil

Wanneer je de verschillende verhalen in dit magazine naast elkaar legt, ontstaat een bijzonder beeld. Iedere betrokkene kijkt vanuit een eigen rol naar het Odensehuis Gorinchem, maar steeds staat dezelfde gedachte centraal: mensen doen ertoe. Niet de diagnose, maar de mens en de mogelijkheden die blijven.

De casemanager ziet het Odensehuis als een passende eerste stap na de diagnose. De bezoeker vindt een plek waar ontmoeting, eigen regie en dagelijkse betekenis centraal staan. De mantelzorger ervaart ruimte en ondersteuning. Het Mantelzorgsteunpunt ziet hoe vroegtijdige ondersteuning helpt om overbelasting te voorkomen. Vrijwilligers ontdekken een betekenisvolle manier om iets voor een ander te betekenen. De welzijnscoach ervaart hoe verbindingen ontstaan binnen de gemeenschap en leerlingen van de zorghavo ontdekken dat goede zorg begint met oprechte aandacht voor de mens.

Samen laten deze verhalen zien dat het Odensehuis veel meer is dan een ontmoetingsplek. Het is een plek waar mensen elkaar versterken, ervaringen delen en blijven ontdekken wat wél mogelijk is. Een plek waar bezoekers, naasten, vrijwilligers, professionals en studenten elkaar ontmoeten en van elkaar leren.

Wij hopen dat dit magazine inspireert. Misschien herkent u zichzelf of iemand in uw omgeving in één van de verhalen. Misschien bent u mantelzorger, kent u iemand met beginnende dementie, bent u vrijwilliger of werkt u in zorg of welzijn. Wat uw betrokkenheid ook is, u bent van harte welkom om kennis te maken met het Odensehuis Gorinchem.

Want juist door elkaar te ontmoeten, naar elkaar om te zien en samen te werken, maken we het verschil. Iedere ontmoeting kan het begin zijn van nieuwe verbindingen, nieuwe inzichten en nieuwe mogelijkheden.

Dat is de kracht van het Odensehuis Gorinchem. Geen plek waar dementie centraal staat, maar een plek waar mensen zichzelf kunnen blijven.

Odensehuis Gorinchem

Een warme, verbindende ontmoetingsplek midden in het oude stadshart van Gorinchem

Dankwoord & colofon

Dankwoord

Dit magazine is tot stand gekomen dankzij de openheid en betrokkenheid van iedereen die zijn of haar persoonlijke verhaal heeft willen delen.

Wij danken de bezoekers, mantelzorgers, vrijwilligers, professionals en samenwerkingspartners die hebben meegewerkt aan deze uitgave. Door hun ervaringen te delen, laten zij zien dat dementie niet alleen gaat over wat verandert, maar vooral over wat mogelijk blijft wanneer mensen elkaar blijven ontmoeten.

Samen laten we zien dat een warme gemeenschap ontstaat wanneer mensen naar elkaar omzien.

Een bijzonder woord van dank gaat uit naar de gemeente Gorinchem voor de ondersteuning en betrokkenheid bij het Odensehuis Gorinchem en bij de totstandkoming van dit magazine.

Colofon

Uitgave

Odensehuis Gorinchem

Adres

Boerenstraat 5
4201 GA Gorinchem

E-mail

info@odensehuisgorinchem.nl

Website

www.odensehuisgorinchem.nl ook te raadplegen voor actuele openingstijden

Telefoon

06-29250444 of 06-24683140

Redactie

Team Odensehuis Gorinchem

Fotografie

Met dank aan alle geïnterviewden die toestemming hebben gegeven voor het gebruik van hun foto's.

Vormgeving

Odensehuis Gorinchem

Uitgave 2026

© Odensehuis Gorinchem

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming worden overgenomen of vermenigvuldigd. De verhalen in dit magazine zijn gepubliceerd met instemming van de betrokkenen.